

[Rilmar Baunsgaard.]

absolut presserende til gennemførelse nu, om vi snarest går i gang med at få fastlagt både besparelserne og skattelettelserne. Jeg tror, det er klogt af os, om vi gør det, for jo tidligere vi går i gang, jo større er da udsigten til, at vi kan få overstået, skal jeg sige den afpudsning af uenighederne, som er nødvendig for at nå frem til den enighed, vi er forpligtet til.

Jeg vil godt gøre en enkelt bemærkning mere om et andet afsnit, statsministeren havde med, nemlig om energipolitikken. Dér siger statsministeren, at der vil komme et lovforslag om atomanlæg i denne samling. Ja, det er muligt, at man skal tage stilling i denne samling, men når statsministeren selv i sin tale siger, at regeringen lægger stor vægt på, at der nu tilrettelægges en konstruktiv energipolitik, er jeg ked af, at der ikke i talen er en anvisning på, hvordan man får skabt grundlaget for en konstruktiv energipolitik. Sandheden er jo desværre den, at vi ikke har fået en bred bedømmelse af vores energiforsyningsproblemer, og inden man skred til beslutning, var det nok klogt, om vi havde koncentreret os lidt om at få lavet en samlet energipolitisk plan. Jeg mener, det var dér, man skulle have begyndt, og jeg tror ikke, det er tilrådeligt at hoppe over og straks gå i gang med dette, som om olieforsyningsvanskeligheder automatisk fører til, at vi skal starte atomanlæg.

Jeg ved, at når man siger sådan, opfattes det af mange som et udtryk for, at man er imod. Det er ikke rigtigt. Men det er et udtryk for, at vi simpelt hen aldrig har gjort et forsøg på at få en samlet vurdering af vores energiproblematik, hverken forsyningsproblemerne eller de alternative muligheder, og en sådan samlet energiplan var nok det mest påtrængende.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at statsministeren appellerede, som enhver statsminister har gjort det, og som han skal gøre det, til samarbejdet. Det er nødvendigt. Vi ved godt, at samarbejdet kalder, også når det skal praktiseres på aktuelle vanskeligheder mellem deltagerne indbyrdes og selvfølgelig også mellem dem, der ikke er deltagerne, og deltagerne. Men samarbejde er nødvendigt. Der er intet, der overhovedet blot så meget som lader antyde, at noget enkelt

parti skulle få flertal alene. Så gives der simpelt hen ikke anden mulighed end samarbejde, og jeg tror, der i dette ting bør være enighed om, at sådan ligefrem hastende med nye valgeventyr er det ikke. Derfor har statsministeren ret. Det er samarbejde, der skal til.

Vi tilsiger vores vilje, som vi har gjort det siden valget, til at gøre det fortsat, ikke alene for at skubbe et nyt valg foran os, men også for at gøre demokratiet funktionsdygtigt.

Schlüter (KF):

Det var lige så naturligt, som det var tydeligt, at fundamentet for statsministerens åbningstale var septemberforliget mellem de fem partier. Det er der jo ikke noget at sige til, for dette forlig er en politisk kendsgerning, som på mange måder kommer til at præge arbejdet her i folketinget i den kommende vinter.

Det stærke ved forliget er naturligvis, at der står 122 mandater bag denne politik. Det rummer en mulighed for, at vi går en tid i møde med et mere stabilt politisk klima, end vi længe har haft, og det vil jeg gerne anerkende; det skal jeg ikke vende mig imod. Det er i sig selv en gavnlig ting, hvis vi kan etablere mere stabile politiske tilstande.

Det svage ved forliget mener vi til gengæld er dets indhold, og det er jo dog alligevel det vigtigste. Vi mener, at forliget hverken er i stand til helt eller halvt at løse landets tunge problemer.

Det konservative folkeparti er ikke deltager i forliget, men jeg vil gerne sige i dag, at vi betragter os ikke som politisk arbejdsløse af den grund. Vi er ikke bundet, vi er ikke med, men vi vil desuagtet arbejde med på problemernes løsning. Det krav kan man stille til ethvert parti her i salen: er man ikke tilfreds med den løsning, forliget anviser, må man selv anvisе en anden mulig løsning, og det vil vi gøre.

Der er en række enkeltheder i forliget, vi synes om, og vi vil støtte arbejdet med at få dem igennem. En ting vil jeg gerne sige: ingen kommer uden om, at forligets samlede indhold naturligvis vil have en vis gavnlig indflydelse på beskæftigelsen. Det ville ikke tjene noget formål at lade, som om forliget